

JØDISK SAMFUND

21. Aargang

AUGUST 1947 · Av/Ellul 5707

Nr. 3

KONG CHRISTIAN X

Søndag Aften d. 20. April hensov Kong Christian X af Danmark, og hele Landet deltog i Sorgen over den elskede Monarks Bortgang. Alt, hvad der kan siges af smukt og godt om Kongens Person og Gerning, har allerede lydt fra dansk Side som fra hele den store Verden. Forholdene har medført, at dette Blad skulde blive det sidste, hvorfra en Tak og en Hyldest skal udtales.

Kong Christian var sit Land en god Konge. Han var med sine Undersaatter i lyse, saavel som mørke Dage, og han var den samme mod os alle uden Hensyn til Rang og Stand, Velstand og Fattigdom eller Trosbekendelse. Naar Kongen derfor lod sin rige Kærlighed varme ogsaa de jødiske Hjerter og viste sin Interesse for vor Menighed, var det ikke alene, fordi vi var Jøder, men ogsaa, fordi han opfattede os som det, vi var og er: en Del af hans Undersaatter — som alle andre.

Dog maa vi have Lov at mene, at siden vor onde Tid begyndte, øgedes Kongens Omhu for sine jødiske Undersaatter. Vi oplevede det straks i April 1933, da Hans Majestæt overværede Festgudstjenesten i Anledning af Synagogens 100 Aars Jubilæum, skønt man fra visse Sider fraraadede ham det. Og aldrig vil vi glemme det i Sandhed stolte, værdige Svar, Kongen gav de angstfulde: »Jeg skal vise Verden, hvordan en Konge opfører sig!«

Kong Christian følte det som en personlig Sorg, da Voldsmændene vendte sig mod os, og ofte drog hans Tanker til Theresienstadt og til Sverige. Aldrig oplevede vor nu afdøde Overrabbiner, Dr. Friediger, et skønnere Øjeblik i sit Fangenskab, end da han modtog en Hilsen fra Hans Majestæt med Forsikring om, at han vidste, at alt snart vilde blive vendt til det bedste.

Vi har i Tidens Løb set mange Eksempler paa Kongens Kærlighed til os, og ingen vil nogensinde lade Mindet om ham blegne. Men et af de skønneste Minder har Kong Christian sat sig selv i Form af det Brev, vi her bringer. Det er sendt vor nuværende Overrabbiner som Tak for hans og Rabbiner W. S. Jacobsons Bog »Glimt af Jødommen«, og hvad der først er bemærkelsesværdigt er, at det fremtræder haandskrevet fra først til sidst — og ikke blot dikteret. Heraf har vi sikkert Lov at udlede, at det var Kongen en Hjerteresag at rette en personlig præget Tak til Forfatterne. Men han gaar videre. Midt under den tyske

Besættelse udtrykker han sin Glæde over, at det ikke lykkedes de tyske Medløbere at tilføje Synagogen større Skade, og i det hele lyser Brevet af Glæde og Taknemmelighed over denne Lejlighed til at udtrykke Kongens Følelser overfor Jøderne.

Brevet er et verdenshistorisk Dokument om en Konges Holdning i en ond Tid. Mange har villet eje det, men vi beholder det i vor Menighed som en lysende Erindring om vor elskede Monark, og vi takker ham for de Gerninger, han øvede mod os af sit Hjertes Fylde.

I Bevidstheden om, at vor nye Konge, Hans Majestæt Kong Frederik IX, vil opfylde sit Løfte og fortsætte Traditionen efter Kong Christian, vender vi os med hele det danske Folk i fuld Fortrøstning mod Fremtiden.

531/12 MI
Christian VIII Palais
Amalienborg

Mein Beden empfangen
für die herzlichsten Worte für die
Juden 1939, wie auch die Beden
dieser und die Erwähnung des
Lagers mein herzlichste Dank.
Mit der Hoffnung auf bessere
Zeit für die Juden in Synagogen
und die Gedächtnis der Juden
Reue war einig.
Obstetende dies und die
Trostauskunft ist ganz myn
er die mein

Für
die Rabbiner Dr. Friediger